

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (2-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3390

2-дарс.

МАТННИНГ ДАЛИЛЛАРИ

1-Матн:

Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозга киришишни хоҳласалар ният қиласалар.

1-Матннинг далиллар:

لُوْقَيْ دِيْعَسَ نَبَّ يَهِيْ تْعَمَسَ لَاقِبَاهَوْلَ اْدَبَعَ آنَثَدَحِ دِيْعَسُ نَبُّ يَتْقَ آنَثَدَحِ - ۱
رَمْعُ تْعَمَسُ لُوْقَيْ يَتْيَلَلِ صَّاقَ وَنَبَّةَ مَقْلَعَ عَمَسُ نَبَّ مِيْهَارِبِ نَبُّ دَمَحُمَ يَنَرَبْخَأَ
مَلَسَ وَهَيَلَعُهَّ لَلَّا يَلَصَّ لَلَّوْسَرُ تْعَمَسُ لُوْقَيْ نَعُهَّ لَلَّا يَضَرِبَهَّ لَلَّا نَبَّ
هَلُوْسَرَوَهَّ لَلَّا يَلِإِهَّ تَرْجَهَ تَنَاهَكَ نَمَفَ يَوْنَ أَمْئُرْمَالَ أَمْنَأَوَهَّ يَنَلَابُ لَمَعَهَّ لَلَّا أَمْنَأَلُوْقَيْ
أَهُجَّوَزَتَيْهَأَرْمَاً وَأَهُبِي صُنِيْ أَيْنُدَ يَلِإِهَّ تَرْجَهَ تَنَاهَكَ نَمَوَهَّ لَلَّا يَلِإِهَّ تَرْجَهَهَفَ
هَيَلِإِرَجَهَأَمَ يَلِإِهَّ تَرْجَهَهَفَ

1. Умар розияллоҳу анҳудан марфуъ ҳолда ривоят қилинади: “Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай деяётганларини эшитдим:

«Албатта, амаллар ниятга боғлиқдир. Ҳар бир одамга ният қилгани бўлади. Кимки дунё учун ҳижрат қилса, унга эришади. Хотин учун бўлса, уни никоҳлаб олади. Бас, унинг ҳижрати – нима учун ҳижрат қилса, шунинг учун бўлади».

Бу ҳадисни “Сиҳоҳ” соҳиблари келтиришган. Имом Молик, Имом Мухаммад ибн Ҳасан ва Имом Аҳмад ривоятида ҳам келган. “Назмул умаат”. 2/87.

۲- شَمْعَأَلَنَعُ، ةَدَئَأَرَآنَثَدَحِ، وَرْمَعَ نَبُّ يَوْغُمَ آنَثَدَحِ، يَدَرَأَلَرْضَنَلَا نَبُّ دَمَحُمَ آنَثَدَحِ
، ةَدَاعَلَابَ رِيَحَلَّا نَإَفَ رِيَحَلَّا اُوْدَعَتِ، لَاقِبَاهَوْلَ اْدَبَعَ نَعُ، صَوْحَأَلَا يَبَأَنَعُ، ةَرَأْمَعَ نَعُ
، ةَالَّصَلَا يَفْمُكَتَّأَيَنَ يَلَعَ اُوْظَفَأَحَوَ.

2. Абдуллоҳ (ибн Масъуд) розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “**Яхшиликка одатланинглар, албатта яхшилик одат биландир.**

Намозда ниятларингизни муҳофаза қилинг”, дедилар”. Бу ҳадисни Табароний “Кабир”да ривоят қилган. Унинг рижоллари саҳиҳдир. Мажмаъуз завоид 1/181.

Чунки намоз ибодатдир. Ибодат Аллоҳ учун мутлақ ихлос билан амал қилишдир. Ихлос эса фақат ният билан ҳосил бўлади. Демак, намоз учун ниятнинг шарт бўлиши вожибдир. Эълоус Сунан 2/149.

→Фоида: Ҳофиз ибн Қаййим Жавзийя роҳматуллоҳи алайҳ айтади:
“Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан хоҳ саҳиҳ йўл билан бўлсин ва хоҳ заиф йўл билан бўлсин у зотнинг намозга киришиш олдидан **“ушбу намозни ўқийман”** дейишлари событ бўлмаган. Бу бирор саҳобалардан ва тобеъинлардан ҳам событ бўлмаган. Балки у зот соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон намозга турсалар такбир айтишлари нақл қилинган. Бу эса (яъни тилда фалон намозни ўқийман дейиш) бидъатдир”.

Баъзи фуққаҳолар ниятни тил билан зикр қилишни мубоҳ санаганлар. Чунки унда қалб амалини рӯёбга чиқариш ва вассасани кетказиш бордир. Умар розияллоҳу анхунинг овоз чиқариб ният қилаётган кишига одоб беришлиги ривоят қилинган. Буни ниятни жаҳрий қилаётган кишига зажр қилинган, дея ҳамл қилинади. Аслида тил билан ниятни зикр қилишнинг ҳечкиси йўқдир. Хусусан тобеъин розияллоҳу анхумларнинг замонларидан кейинги даврларда қалблар кўп нарсалар билан машғул бўлиб қолди. Шунда айrim уламолар қалбдаги ниятни тил билан тасдиқлаб олишнинг зарари йўқ, дейишган.

2-Матн:

Кейин аввало икки қўлларини токи икки қулоқлари юмшоғи баробаригача кўтариб.

2-Матннинг далиллар:

يَفَلَحَ دَنِيَحْ يَدِيَ عَفَرَ مَلَسَ وَهُيَ لَعْلَلَا إِلَصَّيْبَنْلَا إِرْهَنْ رَجْحَنْ بَلَئَأَوْ نَعْ-١
أَوْرَأَهُمْ مُؤْمِنَةً لَاهِيَنْ ذَا لَاهِيَ فَصَوْلَكَوْهَالَصَّلَا

1. Воил ибн Ҳужрдан ривоят қилинади. У Набий соллаллоҳу алайҳи вассалламни намозга киришаётганларида икки қўлларини кўтариб такбир айтиётганларини кўрган экан. (Ровийлардан Ҳаммом икки қўлини қулоғи баробаригача кўтариб сифатлаб берди). Аҳмад ва Муслим ривояти 1/173.

نَعِ مَصْأَعَ بِرْصَنْ نَعَّةَ دَاتَقْ نَعَّةَ نَاعَ وُبَأْ أَنَثَدَحْ . يَرْدَحْ جَلْ لِلْمَأْكُوبَأْ يَنَثَدَحْ ٢-

هُدَيَّدَيَّ عَفَرَرَبَكَ أَذِنَّا كَمَلْسَوَهِيلَعَهِلَلَا هِلَصَهُلَلُوسَرَنَأَشْرِيَوْحَلَنَبَكَلَامَ

يَنَدَأْ عُورُفَأَمَوَبَيَذَاحَيَتَحَيَّنَأَيَّأَوَرَيَفَوَهُدَيَنَدَأْأَمَوَبَيَذَاحَيَتَحَيَّ

2. Молик ибн Хувайрисдан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон (намозга киришишда) такбир айтсалар икки құлларини икки қулоқлари баробаригача құтарар әдилар”. Башқа ривоятда: “Иккисини икки қулоқларининг бўлакларигача құтарар әдилар” дейилган. Имом Молик ривояти 4/168. (Осорус Сунан 1/163да ҳам келтирилган).